

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 187/2517

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีโจทก์ นายฮุยตวง แซ่เตียจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 12, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 19, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 101, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 102, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 126, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 3, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 4, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 5, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 6, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 55, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 102ฉ

ย่อ / หลักกฎหมาย

มาตรา 126 แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 บัญญัติว่าเมื่อมีการลงโทษตามมาตรา 101,111,117,118,119,120,121 หรือ 122 ให้ริบยาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตยา รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาที่เกี่ยวข้องกับความผิดในคดีให้แก่กระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายเสียหรือจัดการตามที่เห็นสมควรนั้นเมื่อศาลพิพากษาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามมาตรา 102 จะนำบทบัญญัติในมาตรา 126 มาใช้บังคับในการริบยาของกลางไม่ได้จำเลยเป็นผู้ขายยาและเวชภัณฑ์ต่าง ๆ อันเป็นโรคภัณฑ์โดยไม่ปิดป้ายแสดงราคาเป็นความผิดตามมาตรา 9 พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 นั้น ความผิดของจำเลยอยู่ที่การดัดแปลงไม่ปิดป้ายหรือแสดงราคา ยาอันเป็นโรคภัณฑ์ของกลางจึงไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ทั้งไม่ใช่ของที่จำเลยใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำผิด (ไม่ริบ)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจสุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ ได้บังอาจขาย มีไว้เพื่อขายซึ่งยา (ชนิดต่าง ๆ ที่ระบุชื่อมาในฟ้อง) อันเป็นยาอันตรายตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เป็นการขายยาไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต และมีได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัติยา และได้บังอาจฝ่าฝืนกฎหมาย โดยไม่มี ไม่เขียน ไม่พิมพ์ป้ายแสดงราคา ยา กับกระบอกสำหรับฉีดยา อันเป็นโรคภัณฑ์ที่จำเลยมีไว้สำหรับจำหน่าย ให้ถูกต้องตามลักษณะและวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 มาตรา 12, 19, 101, 102, 126 ประกาศกระทรวงสาธารณสุขระบุยาอันตราย ลงวันที่ 8 มกราคม 2511 พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 3,4,5,6,9 พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 3,4,5 พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2497 มาตรา 3 กฎกระทรวง พ.ศ. 2495 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 ข้อ ง. และสั่งริบของกลางจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยผิดตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 มาตรา 102 พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 9 ลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 9 ซึ่งเป็นบทหนัก ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่งแล้วจำคุก 2 เดือน ปรับ 500 บาท โทษจำคุกรอไว้ 1 ปี ของกลางเป็นโรคภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัณฑ์ พ.ศ. 2495 มาตรา 9 จึงให้ริบจำเลยอุทธรณ์ขอให้ยกโทษจำคุกและคืนของกลาง

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ในเรื่องโทษและของกลาง เป็น ให้ยกโทษจำคุกตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 55 คดีของกลางให้จำเลย นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์ฎีกาว่า ยาโคกภณท์ของกลางเป็นของควรต้องรับศาลฎีกาวินิจฉัยฟัง
ข้อเท็จจริงตามศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ขายยาแผนปัจจุบัน
เฉพาะยาบรรจสุเสร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ ได้บังอาจขายยาและมีไว้เพื่อขายซึ่ง
ยาชนิดต่าง ๆ ตามฟ้องซึ่งเป็นยาอันตราย เป็นการขายยาไม่ตรงตามประเภทใบอนุญาตโดยไม่
ได้รับอนุญาต และจำเลยเป็นผู้ขายยาและเวชภัณฑ์ต่าง ๆ อันเป็นโคกภณท์ประเภทยาและ
เวชภัณฑ์ไม่ปิดป้ายแสดงราคาดังกล่าว และกระบอกสำหรับฉีดยาอันเป็นโคกภณท์ที่จำเลยมีไว้
สำหรับจำหน่ายให้ถูกต้องที่โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยนอกจากจะเป็นความผิดฐานขายยา
ไม่ตรงตามใบอนุญาตแล้ว ยังถือว่าได้ขายยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษโดยไม่ได้รับอนุญาต
ตามกฎหมายอีกด้วย ยาของกลางจึงต้องรับตามมาตรา 126 นั้น เห็นว่า บทบัญญัติพระราชบัญญัติ
ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 126บัญญัติว่า เมื่อมีการลงโทษตามมาตรา 101 มาตรา 111 มาตรา 117
มาตรา 118 มาตรา 119 มาตรา 120 มาตรา 121 หรือมาตรา 122 ให้ริบยาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่
ใช้ในการผลิตยา รวมทั้งภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาที่เกี่ยวข้องกับความผิดในคดีให้แก่
กระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า
การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 มาตรา 102ฉะนั้น จึงจะนำ
บทบัญญัติ มาตรา 126 มาใช้บังคับในการริบยาของกลางในคดีนี้ไม่ได้ที่โจทก์ฎีกาว่า ยาโคกภณท์
ของกลางในคดีนี้เป็นโคกภณท์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดตามนัยความหมายแห่งมาตรา 9
พระราชบัญญัติควบคุมโคกภณท์ พ.ศ. 2495 ควรรับ นั้น เห็นว่าความผิดของจำเลยอยู่ที่การงดเว้น
ไม่ปิดป้ายหรือแสดงราคา ฉะนั้น ยาของกลางจึงไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของจำเลย ทั้งไม่ใช่
สิ่งของที่จำเลยใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำผิดพิพากษายืน

องค์คณะ

ดวง ตีวาจิน · ธาณินทร์ กรัยวิเชียร · มงคล วัลยะเพ็ชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/187/2517>